

Instytut Informatyki Politechniki Śląskiej

Zespół Mikroinformatyki i Teorii Automatów Cyfrowych

Rok akademicki:	Rodzaj studiów*: SSI/NSI/NSM	Przedmiot (Języki Asemblerowe/SMiW):	Grupa	Sekcja
2015/2016	SSI	Języki Asemblerowe	4	1
lmię:	Mateusz	Prowadzący: OA/ IP/KT/GD/BSz/GB		D
Nazwisko:	Szostok	OA/JP/KT/GD/BSz/GB	JF	

Raport końcowy

Temat projektu:

Ważone dodawanie dwóch plików graficznych w formacie .bmp

Data oddania: dd/mm/rrrr

22/03/2016

Spis treści

1.	Założenia projektu		
	1.1. Część główna programu		
	1.2. Funkcje biblioteki	3	
2.	Analiza zadania	4	
3.	Schemat blokowy programu	6	
4.	Opis programu	7	
	Zmienne prywatne	8	
5.	Funkcje biblioteki	9	
	5.1. C#		
	5.2. ASM	5	
6.	Uruchamianie i testowanie programu	10	
7.	Wyniki pomiarów oraz wykresy porównawcze		
8.	Instrukcja obsługi programu1		
9.	Wnioski końcowe	17	

1. Założenia projektu

Program powinien umożliwić ważone nakładanie obrazów w formacie .bmp, a tym samy podglądu wyniku działania algorytmu.

1.1. Część główna programu

Stworzenie aplikacji w języku C# umożliwiającej

- 1. załadowanie dwóch plików grafiki bitmapowej,
- 2. ustawienie określonej liczby wątków,
- 3. wyboru biblioteki dostarczającej funkcję do obróbki obrazu,
- 4. podział obrazu na odpowiednią liczbę części zależnej od zadanej liczby wątków oraz wywołanie dla każdej z nich funkcji łączenia.

1.2. Funkcje biblioteki

- 1. Napisanie biblioteki w języku C# udostępniająca funkcję umożliwiającą nakładanie obrazów przy wykorzystaniu algorytmu ważonego dodawania. Wynik działania będzie zapisany w bitmapie podanej jako image1.
- 2. Napisanie biblioteki w języku asemblera udostępniającą i realizującą tą samą funkcjonalność co w/w biblioteka.

Prototyp funkcji

void blendTwoImages(int** bitmaps, int* coords, int alpha);

2. Analiza zadania

Ważone nakładanie obrazów polega na dodaniu pikseli znajdujących się na tych samych współrzędnych mnożąc je wcześniej przez współczynnik określający "siłę" nałożenia danego obrazu. Poniżej znajduje się wzór, który został zaimplementowany

 $Image(x, y) = W * Image1(x, y) + (1 - W) * Image2(x, y) gdzie 0 \le W \le 1$

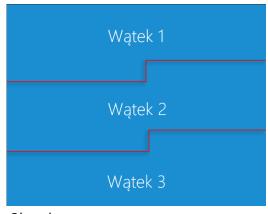
Efekt przejścia pomiędzy dwoma obrazami możemy uzyskać zmieniając współczynnik W od 0 do 1.

W programie aby ułatwić wprowadzanie wartości została przyjęta skala od 0 do 255. Aby zobrazować działanie programu potrzebne jest podanie min. dwóch obrazów, które powinien wskazać użytkownik. Tutaj ważny jest format podawanych grafik, ponieważ każdy z nich posiada swój własny standard dotyczący kodowania danych. Nie chcąc nazbyt komplikować zadania, postanowiłem aby obsługiwanym formatem w wersji 1.0 były pliki z 24-bitową grafiką bitmapową bez kompresji RLE.

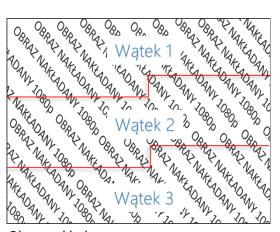
Program powinien być również wielowątkowy. Tutaj można było zrealizować to na dwa sposoby, pierwszy to umożliwienie wczytania tylu par obrazów ile użytkownik wybrał wątków, drugi natomiast bazuje na tym, że zastosowany algorytm można łatwo zrównoleglić, to właśnie ten sposób wybrałem, ponieważ jest to o wiele bardzie efektywne wykorzystanie wątków, a ponadto możliwym będzie przyśpieszenie samej pracy programu.

Obrazy dzielone są na tyle części ile użytkownik wybierze wątków

Liczba wątków: 3

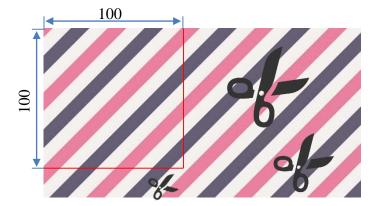
Obraz bazowy

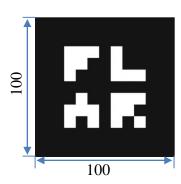

Obraz nakładany

Wystąpić tutaj mogą dwa przypadki. Pierwszy najbardziej optymistyczny, gdzie następuje równy podział i można stworzyć **n** wątków o równym kroku tj. każdy ma taki sam rozmiar, gdzie **n** to liczba wątków zadana przez użytkownika. Problem natomiast pojawia się kiedy nie można dokonać równego podziału. W takim przypadku postanowiłem, że stworzonych zostanie **n-1** wątków z regularnym krokiem, a ostatni z nich będzie dopełnieniem do pełnej liczby pikseli składających się na obraz.

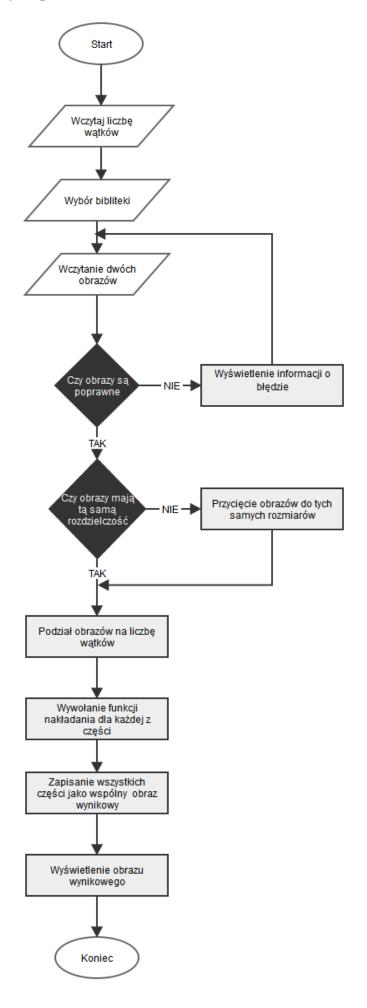
Należało również rozwiązać problem, kiedy użytkownik poda obrazy o różnych rozdzielczościach. W moim odczuciu najbardziej logicznym podejściem jest przycięcie obrazu większego w taki sposób aby oba posiadały te same wymiary. Poniżej przedstawiono która część grafiki zostanie odrzucona.

Środowisko programistyczne, które zostało wybrane na zajęciach to *Visual Studio 2013*, ze względu na to postanowiłem, że program zostanie stworzony przy wykorzystaniu takich technologii jak C# oraz WPF. Język C# posiada przewagę nad C/C++ tym, że samo tworzenie kodu jest na wyższym poziomie abstrakcji (np. nie musimy się przejmować alokacją oraz zwalnianiem pamięci przydzielanej dynamicznie), a ponadto posiadamy więcej mechanizmów do tworzenia oraz nadzorowania pracy wątków. Z kolei silnik graficzny WPF jest nowszy od WinForms oraz pozwala na tworzenie skalowalnych, a przy tym wieloplatformowych aplikacji.

3. Schemat blokowy programu

4. Opis programu

Projekt w języku wysokiego poziomu został zrealizowany przy wykorzystaniu wzorca projektowego MVVM, który wymusza odpowiednią strukturę katalogów jak i dalsze użyte wzorce strukturalne. Poniżej zostanie opisana tylko główna klasa programu, reszta została opisana w kodzie źródłowym.

Klasa BlendImagesSystem

Metody publiczne

public unsafe void BlendImages()

• Metoda typu Coarse-grained, realizująca ważone nakładanie obrazów.

Metody prywatne

private void SaveDialog(WriteableBitmap resultBitmap)

 Wyświetlenie dialogu do zapisu bitmpay będącej wynikiem nałożenia przekazanych obrazów.

private void LoadImagesFromUserPaths()

• Załadowanie obrazu podanych przez użytkownika.

private void SetMaxArraySize()

 Ustalenia maksymalnej wielkości tablicy poprzez sprawdzenie znalezienie bitmapy onamniejszej szerokości oraz wysokości.

private void CropAllImagesToMaxArraySize()

Przycięcie wszystkich bitmap do tej samej wielkości

private int* convertCoords(int[] coords)

• Konwersja tablicy współrzędnych opisujących podział obrazu na części.

private unsafe void createNewThread(int[] coords)

- Utworzenie nowego wątku nakładającego obrazy.
 - start definiuje indeks początkowy od którego wątek będzie wykoywał obliczenia
 - stop definiuje ineks końcowy na którym wątek zatrzyma obliczenia

private void createThreadList(int threadNumber)

- Utorzenie listy wątków które odpowiedzialne są za nałożenie obrazów na siebie.
 - o threadNumber ilość wątków jaka ma zostać utworzona

private unsafe int** createIntArrayFromByte()

 Metoda wykorzystywana do zainicjalizowania zmiennej bitmapList która wykorzystywana jest przez algortym asemblera. Zwraca tablicę wskaźników na wskaźniki w stylu C/C++

private unsafe void copyAsmResultToImg1PixelsByte()

 Przekopiowanie obliczeń wykonanych przez bibliotekę asemblerową, do tablicy bajtów pixeli obrazu bazowego

Zmienne prywatne

Wartość	Naz wa	Opis	
AppSettings	appSettings	Referencja do obiektu przechowujacego ustawienia użytkownika	
int	maxWidth	Maksymalna szerokość pliku graficznego	
int	maxHeight	Maksymalna wysokość pliku graficznego	
int	threadPixelsStep	Ilość pikseli przypadająca na jeden wątek	
<pre>byte[]</pre>	img1PixelsByte	Tablica pikseli w postaci bajtów dla obrazu bazowego	
byte[]	img2PixelsByte	Tablica pikseli w postaci bajtów dla obrazu nakładanego	
int[]	img1PixelsInt	Tablica pikseli w postaci liczb całkowitych dla obrazu bazowego	
int[]	img2PixelsInt	Tablica pikseli w postaci liczb całkowitych dla obrazu nakładanego	
int**	intBitmapsList	Wskaźnik na listę tablic pikseli w postaci bajtów (dla asm)	
byte[][]	byteBitmapsList	Wskaźnik na listę tablic piksli w postaci bajtów (dla C#)	
List <thread></thread>	threadList	Lista utworzonych wątków podczas wykonywania obliczeń	
List <bitmapimage></bitmapimage>	bmpList	Lista wczytanych plików graficznych podanych przez użytkownika	
List <bitmapimage></bitmapimage>	croppedBmpList	Lista plików graficznych o tych samych rozmiarach (przycięte obrazy wejściowe do tych samych rozmiarów)	
List <int></int>	threadResult	Lista przechowująca wartości zwracane przez wyjątki (informację o powodzeniu/błedzie wykonania)	

5. Funkcje biblioteki

5.1. C#

Implementacja algorytmu w języku wysokiego poziomu

public static void blendTwoImages(byte[][]bitmaps, int[]coords, int alpha)

Metoda realizująca ważone nakładanie dwóch obrazów.

Parametry:

- imgBottom referencja do obrazu na, który zostanie nałożony obraz przekazany jako imgTop,
- imgTop obraz nakładany,
- o alpha waga obrazu nakładanego (od 0 do 255)
- start definiuje indeks początkowy od którego wątek będzie wykoywał obliczenia,
- o stop definiuje ineks końcowy na którym wątek zatrzyma obliczenia

5.2. ASM

Implementacja algorytmu w języku asemblera

```
blendTwoImages PROC USES ebx edx ecx,
bitmaps: PTR PTR DWORD,
coords: PTR DWORD,
alpha: DWORD
```

 Procedura dokonująca ważonego nakładania obrazów. Wynik nałożenia obrazów będzie umieszczony w tablicy przekazanej jako obraz na który należy nałożyć drugi podany obraz.

Wejście:

- bitmaps dwuwymiarowa tablica typu int** gdzie,
 - bitmapList[0] obraz bazowy
 - bitmapList[1] obraz nakładany
- coords- dwuwymarowa tablica typu int* gdzie,
 - coords[0] indeks początkowy od którego wykonywane będą
 obliczenia na tablicy bitmap.
- coords[1] indeks na którym należy zakończyć obliczenia na tablicy bitmap.

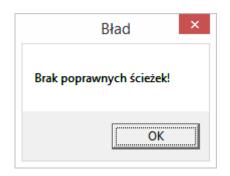
• alpha - waga nakładanego obrazu (przeźroczystość) w zakresie od 0 do 255.

Wyjście:

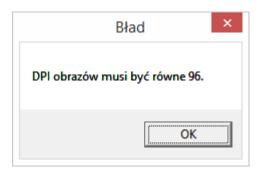
- 2 zostały wykryte przekłamania w procedurze
- 1 rozkaz cpuid nie jest wspierany
- 0 instrukcje SSE2 są niedostępne
- 1 procedura nałożenia obrazów przebiegła pomyślnie

6. Uruchamianie i testowanie programu

Program został przetestowany specjalnie przeze mnie przygotowanymi plikami o kilku najpopularniejszych rozdzielczościach ekranów – 1280x720, 1920x1080 oraz 3840x2160 oraz DPI równym 96. Został on również zabezpieczony przed błędami użytkownika. Poniżej znajdują się możliwe błędy jakie mogą wystąpić wraz z opisem jak należy postąpić w przypadku ich pojawienia.

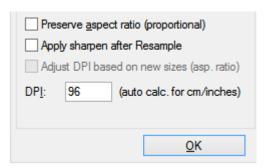

Jeśli wystąpi ten błąd, należy sprawdzić poprawność podanych ścieżek, czy plik znajduje się w podanej lokalizacji oraz czy możliwe jest jego odczytanie.

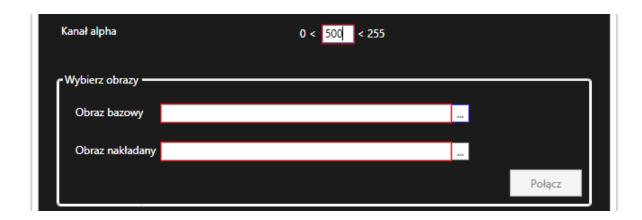

Problemem tutaj jest zła wartość DIP obrazu. Niestety obsługiwane są tylko te o DPI równym 96. Aby rozwiązać ten problem należy zmienić tą wartość w naszym obrazie. Możemy posłużyć się darmowym programem *IrfanView*, gdzie po otwarciu naszej grafiki należy otworzyć okno *Resize/Resample image (Image-> Resize/Resample) gdzie można podać odpowiednią wartość.*

Zrzut ekranu z programu IrfanView, przedstawiający miejsce wpisania nowej wartości DPI dla naszego obrazu

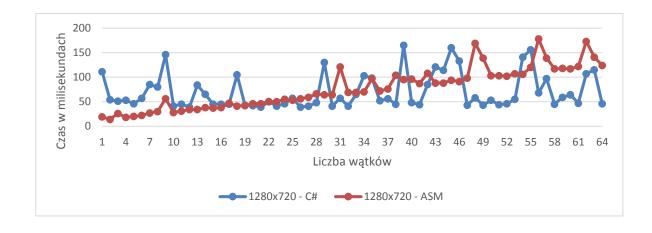
Istnieje również walidacja pól pobierających od użytkownika dane. Jeśli wpiszemy nieodpowiednią wartość to pole zostanie podświetlone na czerwono a przycisk "Połącz" pozostanie nieaktywny do czasu wprowadzenia poprawnych wartości.

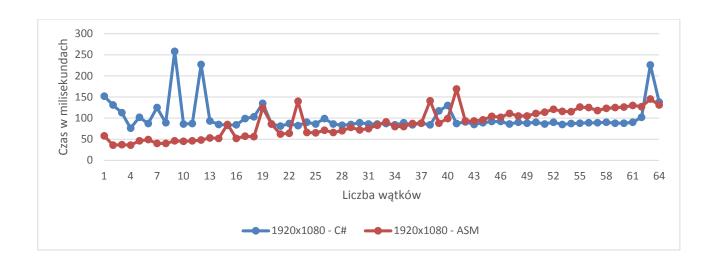

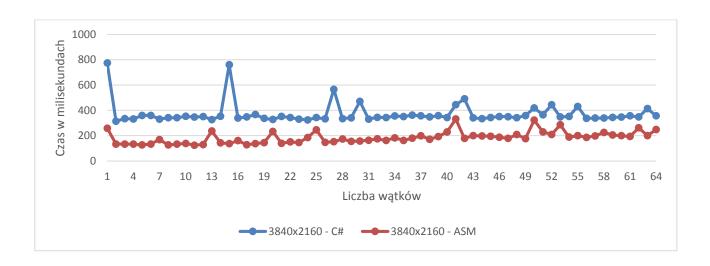
7. Wyniki pomiarów oraz wy**kre**sy porównawcze

W celu wykonania pomiarów, napisałem metodę, która w pętlach uruchamia obliczenia dla obu bibliotek DLL, dla wszystkich ilości wątków od 1 do 64. Wystarczy tylko podać obrazy na których wykonane zostaną obliczenia. Zabieg ten powtórzyłem do przygotowanych przeze mnie plików graficznych opisanych w rozdziale <u>Uruchamianie i testowanie programu</u>. Poniżej znajdują się wyniki działania algorytmu przeprowadzone na dwóch różnych platformach sprzętowych.

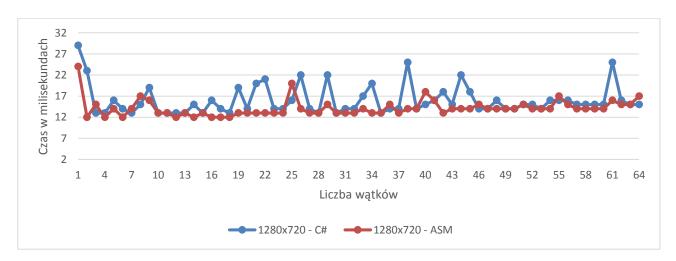
 Intel® Core™2 Duo Processor T5500 (2M Cache, 1.66 GHz, 667 MHz FSB)

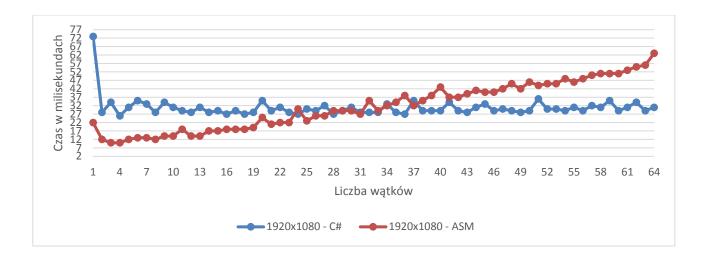

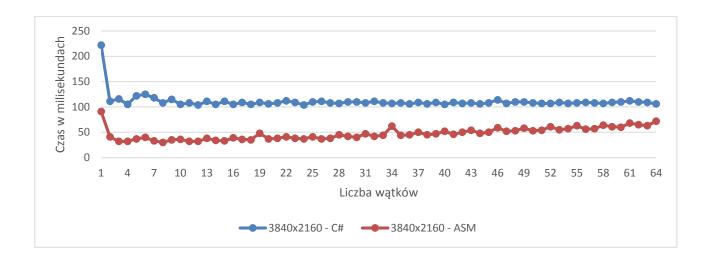

 Intel® Core™ i5-5200U Processor (3M Cache, up to 2.70 GHz)

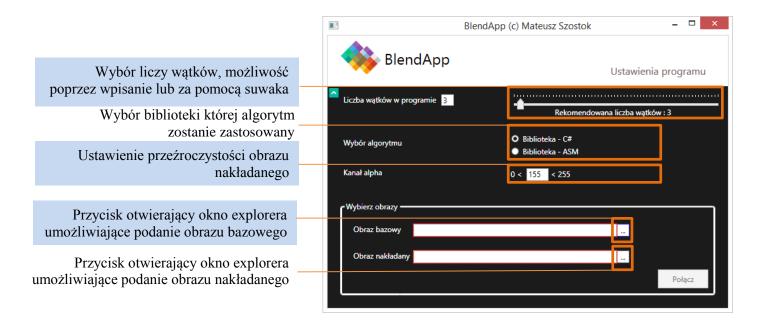
Analizując przedstawione wykresy pierwsze co można zauważyć to to, że algorytm napisany w asemblerze wykonuje się szybciej na obu platformach sprzętowych. Powód dlaczego tak się dzieje, zostanie opisany nieco dalej. Godne uwagi jest również to, że zgodnie z założeniami najlepsze czasy uzyskujemy ustawiając liczbę wątków na ich rekomendowaną wartość tj. tyle ile posiadamy rdzeni w danym procesorze, kolejno dla procesor *T5500* najlepszy czas przypada na liczbę wątków równą 2, a dla procesora *i5-5200U* gdzie liczba dostępnych wątków wynosi 4, również osiągnięty został najlepszy wynik. Zwiększanie liczby wątków tym samy dzieląc obrazy na więcej części, niestety powoduje pogorszeniu czasów obliczeń, najprawdopodobniej ze względu na mechanizm kolejkowania wątków, oraz ciągłego przełączania kontekstów dla danych wątków, które w założeniach powinny uzyskiwać dostęp do procesora w równych odstępach czasu.

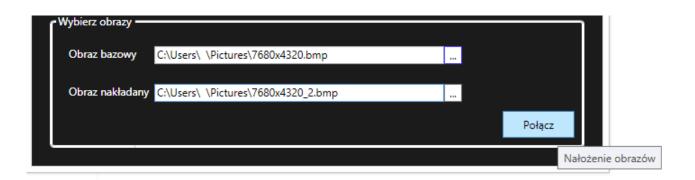
Powód uzyskiwania przez algorytm napisany w asemblerze czasów lepszy od algorytmu zaimplementowanego w języku wyższego poziomu związany jest najprawdopodobniej z dodatkowym zrównolegleniem już samego sposobu dodawania wartości pikseli do siebie. W C# dodawanie wartości RGB wykonuje się sekwencyjnie.

Z kolei w asemblerze, poprzez wykorzystanie rozkazów strumieniowych, możliwym było wykonanie dodawania oraz mnożenia tych wartość w tym samy czasie. Poniżej znajduje się "wizualizacja" tego procesu (niestety niemożliwym było dodanie animacji w wersji .pdf, a więc zostały przedstawione kolejne klatki z pokazu).

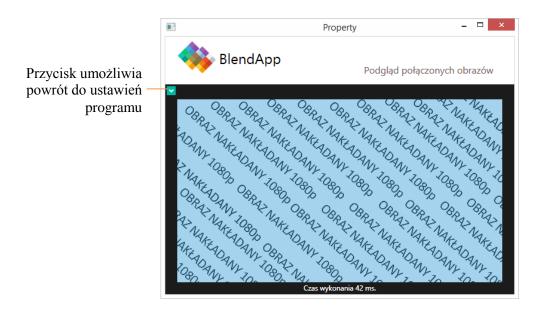
```
### process of the pr
```

8. Instrukcja obsługi programu

Przycisk "Połącz" odblokowuje się dopiero kiedy podamy poprawne ścieżki do obrazów. Po naciśnięciu pojawi się okno explorera, w celu podania miejsca zapisania obrazu wynikowego. Następnie pojawi się podgląd zapisanego obrazu wraz z czasem wykonania algorytmu.

9. Wnioski końcowe

Finalnie jestem zadowolony z osiągniętych wyników oraz dokonanych wyborów zarówno dotyczących wykorzystania wielowątkowości jak i implementacji samego algorytmu, a w szczególności tej w języku niskiego poziomu gdzie mogłem wykorzystać już zdobytą wiedzę. Wcześniejsze laboratoria z języków asemblerowych spowodowały, że wiedziałem w jaki sposób poradzić sobie z napotkanymi problemami oraz posiadałem już umiejętność efektywnego debugowania programu.

Wyniki pomiarów, których dokonałem również są zadawalające, a co najważniejsze zgodne z założeniami teoretycznymi. Zauważyłem, że wykonywanie niektórych operacji przy wykorzystaniu języka asemblera mając nawet nowszy procesor, pozwala znacząco (ok 3,6 razy) zmniejszyć czas obliczeń, a więc nie tylko na słabszy ale również i na nowszych platformach warto tworzyć wstawki asemblerowe w kodzie wysokiego poziomu.